

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-07-000 864
Бања Лука, 29.4.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгослава Лукића, као предсједника вијећа, Петра Бајића и Јанка Нинића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца П. Г. из Г., кога заступа Ђ. К., адвокат из Г., против тужене Г. Г. рођ. Л. из Г., ул... број 7/2, коју заступа Р. Ј., адвокат из Г., ради повјеравања, бриге и издржавања млдб. дјеце странака, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Бањалуци број 011-0-Гж-07-000 800 од 11.05.2007. године, на сједници одржаној 29.4.2009. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Градишци број П-449/05 од 15.12.2006. године разведен је брак закључен између тужиоца П. Г. сина М. и тужене Г. Г. рођ. Л. кћери М., обоје из Г., који је закључен 07.9.1996. године, пред матичаром СО Г., под редним бројем 100 за 1996. годину, а на основу чл. 52. Породичног закона Републике Српске (став 1). млдб. дјеца странака Т. рођена 2000. године и Д. рођен 2003. године се повјеравају тужиоцу на чување, бригу, одгој и васпитање (став 2). Обавезује се тужена да доприноси издржавању млдб. дјеце, мјесечно од по 100 КМ тј. за свако дијете од по 50 КМ, почев од 15.12.2006. године па убудуће, све док за то постоје разлози за давање издржавања, под пријетњом извршења (став 3). Противтужбени захтјев који гласи: обавезује се тужилац – противтужени П. Г. да на име доприноса за млдб. дјецу Т. и Д. плаћа мјесечно износ од 100 КМ за свако дијете на руке и зак. заступнице мајке им Г. Г., најкасније до 10-ог у мјесецу за претходни мјесец, почев од дана пресуђења, па док за то постоје законски услови, се одбија (став 4). Свака странка сноси своје трошкове спора (став 5).

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањалуци број 011-0-Гж-07-000 800 од 11.5.2007. године жалба тужене се уважава, преиначава пресуда Основног суда у Градишци број П-449/05 од 15.12.2006. године у досуђујућем дијелу и одбијајућем дијелу противтужбеног захтјева и суди: млдб. дјеца странака Т. Г. рођ. 23.10.2000. године и Д. Г. рођ. 15.9.2003. године, повјеравају

се на чување, бригу, одгој и васпитање – мајци туженој Г. Г. рођ. Л. из Г., те се тужилац П. Г. обавезује да на име свог доприноса за издржавање млдб. дјеце Т. и Д. мјесечно плаћа износ од по 100,00 КМ за свако дијете и то на руке законске заступнице, а мајке млдб. дјеце, најкасније до 10-ог у мјесецу за претходни мјесец, почев од дана пресуђења, па док за то постоје законски услови или до друге одлуке суда, а све под пријетњом извршења.

Тужилац ревизијом побија другостепену пресуду због погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се жалба тужене одбити и првостепена пресуда потврдити или да се побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен .

Ревизија није основана.

Предмет спора је захтјев тужиоца да му се млдб. дјеца странака Т. и Д. повјере на чување, бригу и издржавање.

Наконведеног поступка, нижестепени судови су утврдили сљедеће чињенично стање: да су странке правоснажном првостепеном пресудом развели брак у којем су стекли двоје млдб. дјеце Т., рођену 23.10.2000. године и Д., рођеног 15.9.2003. године; да млдб. дјеца странака живе са тужитељем у Г., заједно са његовом мајком Д. Г., у стану величине око 100 м², и да су тужилац и његова мајка власници породичне стамбене зграде у Н. Г., Р. Х.; да су обје странке у спору, по занимању угоститељски радници, тужена да ради као конобар у приватном угоститељском објекту у Г., а тужилац да током љетне сезоне одлази на рад у Р. Х. (на острва К. и К.1), гдје ради око 5 мјесеци као конобар и остварује мјесечне приходе око 500 ЕУРА, а када је у Г. да повремено ради и остварује приходе као конобар на свадбама и другим весељима; да за вријеме рада тужиоца и тужене и њиховог одсуства, о дјеци се брине мајка тужиоца Д.; да тужена мјесечно остварује плату у висини од 350 КМ и да као подстанар станује у приватном стану у Г.; да је Центар... Г. дана 26.9.2006. године првостепеном суду доставио социјално анамнестичке податке за обје странке, у којој су предложили “да се млдб. дјеца странака повјере туженој мајци, с обзиром да су дјеца у том узрасту, када су због природе задовољавања својих потреба више везани за мајку, уз обавезу да обоје дјеце подједнако проводе у породици мајке као и оца”.

Полазећи од наведеног утврђења, а посебно од узраста млдб. дјеце странака Т., рођ. 2000. године и Д. рођ. 2003. године (у вријеме доношења побијане пресуде 11.5.2007. године Т. је имала 6 година и 7 мјесеци, а Д. 4, године и 3 мјесеца), као и околности које су судови утврдили током поступка, да су обоје дјеце странака до доношења побијане пресуде живјели са тужиоцем и његовом мајком у стану у Г., гдје их је чувала мајка тужиоца у вријеме када су странке биле на послу, гдје су њихова дјеца имала довољне услове за заштиту и

васпитање, другостепени суд је правилно примјенио материјално право када је обоје млдб. дјецe странака повјерио туженој као мајци на чување, заштиту и васпитање.

Без одлучујућег су значаја околности на које тужилац указује у ревизији “да су имовинске и стамбене прилике код њега и његове мајке са којом живи у стану у Г. далеко боље, јер да је стан величине око 100 м² опремљен свим потребним стварима, да он током љетне сезоне радом на Ј. мору у Р. Х. остварује далеко већу зараду од тужене која остварује око 350,00 КМ и живи као подстанар у приватном стану, да његова мајка прима пензију и да са мајком имају у власништву породичну кућу у Н. Г. – Р. Х., коју су продали у току трајања поступка пред другостепеним судом и остварили већа новчана средства, те да тужена у вријеме када ради у смјенама нема коме да повјери на чување њихову млдб. дјецу, које је његова мајка стално чувала”.

Наиме, тужилац губи из вида чињенице, које као правилне усваја и другостепени суд, да у старосној доби млдб. Т. и Д. (старих 6 година и 7 мјесеци односно 4 године и 3 мјесеца у вријеме доношења побијане другостепене пресуде), по природи ствари, тужена као мајка може више пружити у њиховом психофизичком развоју, а што је уосталом предложено и у налазу и мишљењу Центра... из Г., којем налазу и мишљењу тужилац током поступка није приговарао нити га сада у ревизији оспорава, а које је другостепени суд правилно оцијенио, јер су и по схватању овог суда, старосна доб обоје млдб. дјецe странака и њихове потребе за правилан психофизички развој, одлучне чињенице да се обоје малодобне дјецe странака повјере туженој мајци, а не тужиоцу оцу малодобне дјецe.

Тачна је тврдња ревизије тужиоца, а што током поступка није оспорено од тужене, да мајка тужиоца посвећује пажњу и љубав према млдб. дјеци странака, међутим, дјецa се прије свега повјеравају родитељима, а трећим само ако не могу родитељи, односно ако ни један родитељ не пружа гаранцију да ће успјешно извршавати родитељске обавезе, а што овдје није случај.

У односу на приговор ревизије тужиоца да су његове имовинске прилике у односу на тужену повољније, треба рећи слиједеће.

Да имовинско стање родитеља није одлучујуће за оцјену питања којем родитељу треба повјерити дјецу на чување и васпитање, већ је оно одлучујуће само за утврђивање висине доприноса за њихово издржавање које треба да даје родитељ коме дјецa нису повјерена.

Ни други приговор ревизије тужиоца да тужена ради у смјенама, па у то вријеме нема коме да повјери дјецу, нису основани.

Тужена у вријеме када је на послу, према њеним наводима млдб. дјецу повјерава на чување њеној сестри, тј. тетки млдб. дјецe, па стога су дјецa у том

временском периоду повјерена на чување њиховој тетки која је најближи род њихове мајке.

Остали наводи ревизије тужиоца нису од утјецаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Побијана пресуда нема, према томе, недостатака на које се указује у ревизији тужиоца, односно на које овај суд пази по службеној дужности.

Из тих разлога, а на основу одредби чл. 248. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 58/03 до 63/07) у вези с одредбом чл. 241. тог закона ревизија тужиоца је одбијена као неоснована.

Предсједник вијећа
Драгослав Лукић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић